

LA COMMEMORACIO DEL 30 ANIVERSARI
DEL PARTIT COMUNISTA D'ESPANYA
A L' INTERIOR DEL PAIS

El XXXè aniversari del gran Partit Comunista d'Espanya, fou commemorat brillantment, tant a l'interior del país, com arreu del món.

A Catalunya, les organitzacions del Partit, van fer nombroses resolucions i cartes de salutació adreçades al P.C. d'Espanya, a la dirigent de tots els comunistes dels pobles hispànics, camarada "Pasionària".

A Madrid van aparèixer, en les parets de la capital, nombrosos cartells amb els crits "Visca el Partit Comunista!" "Visca la Republica!", "Mori Franco!".

A Llevant, a Andalusia, a Euzkadi, en els heroics destacaments guerrillers de Galicia, Arago, Extremadura, arreu d'Espanya, la commemoració del XXX aniversari del Partit Comunista, fou celebrat amb nombroses reunions clandestines on els militants comunistes passaren revista a la vida del Partit i adoptaren acords pràctics per enfortir-lo i consolidar-lo, per enfortir la lluita per la Pau, contra el franquisme i per la Republica Democràtica.

Pertot arreu es posà de manifest l'afecte i estima profunda dels comunistes envers llur dirigent i guia, camarada "Pasionària", així com l'estima i admiració de les masses obreres i populars envers el gran Partit dirigent de la lluita de tots els pobles d'Espanya i el seu guia prestigios, Dolores Ibarruri.

A l' e s t r a n g e r .

La Direcció del Partit va rebre, amb motiu del 30 aniversari, ultra la salutació del glorios P.C. (b) de la U.R.S.S., les de tots els Partits Comunistes del món, així com de nombroses personalitats republicanes exiliades. Salutacions fraternals d'homenatge a l'heroisme dels comunistes d'arreu d'Espanya, a l'ensems que d'adhesió i simpatia a la

lluita que la classe obrera i els pobles hispànics, orientats i dirigits pels comunistes, menen en defensa de la Pau, per la destrucció del poder feixista dels grans terratinents i capitalistes i pel recobriment de la República Democràtica.

A París, va celebrar-se un importantíssim acte públic, en el curs del qual va fer ús de la paraula el camarada Vicente Uribe, membre del Buro Polític del Partit.

En capitals, ciutats i pobles de França, pertot arreu on hi ha nuclis de comunistes, la històrica i trascendental data commemorativa, fou celebrada amb diversos actes, assistint-hi, al costat dels militants del Partit, nombrosíssims treballadors ceretistes, ugetistes, socialistes, republicans, sense partit, etc., els quals mostraren, així, llur simpatia al gloriós Partit de José Díaz i de "Pasionària".

A Mèxic, Cuba, Uruguai, Gran Bretanya, Àfrica del Nord, etc., els actes commemoratius, van aplegar, igualment, un gran nombre d'antifranquistes de totes les ideologies, que palesaren, amb llur presència i aplaudiments entusiastes, l'adhesió i afecte envers el Partit dirigent i ànima de la Resistència contra el franquisme, el guia clarivident i insubornable en el combat per l'alliberament del poble, el Partit de les solucions als greus problemes que tenen plantejats els pobles d'Espanya.

Els actes commemoratius del XXXè aniversari del Partit Comunista d'Espanya han servit per a posar de relleu la influència de la política del Partit entre les masses, la penetració, cada vegada més profunda, dels principis triomfants i invencibles, del marxisme-leninisme-stalinisme, en els quals, els treballadors, hi veuen, el far lluminós que ha de guiar-los pel camí de llur emancipació i alliberament.

En tots els actes i manifestacions de commemoració del 30 aniversari del Partit Comunista d'Espanya, s'ha palesat la profunda estima,

l'afecte i admiració entranyable, vers el guia i senyera de tots els comunistes d'Espanya, la gran dirigent de la lluita dels treballadors i dels pobles hispànics, la camarada Dolores Ibarruri.

. . .

PROPAGUEM I DEFENSEM LA POLITICA DE PAU

DE LA U.R.S.S.!

DESEMASCAREM LA POLITICA DE GUERRA

DELS IMPERIALISTES I FRANQUISTES!

Als imperialistes nordamericans ja no els satisfà la política de xantatge atòmic, d'intimidació i d'explotació dels pobles "marshallitzats".

Ara, els Truman, Acheson i altres dirigents polítics i militars al servei dels grans financers i capitalistes de Wall Street, prefereixen el camí de la provocació i de l'agressió directa, la carrera desenfrenada d'armaments, etc. etc.

La por a la crisi econòmica als Estats Units, i a les seves grans conseqüències polítiques i socials, el pànic als immensos èxits econòmics i polítics de la U.R.S.S. i les noves democràcies i l'ampli i profund moviment internacional en favor de la pau i de la democràcia, han fet apretar l'accelerador de la guerra i del rearmament als botafocs ianquis amb l'esperança de que, així, podran escapar a la catàstrofe econòmica i de que arribaran a temps de coronar, amb èxit, llurs esforços per unificar, sota llur direcció, a totes les forces de la reacció mundial per a llançar-se contra la U.R.S.S. i les democràcies populars, únic obstacle que s'oposa a llurs plans de domini del món.

Pero enfront d'aquesta política desenfrenada d'aventura i d'agressió, lluitant per a fer-la fracassar, s'alça majestuosa i potent la política de pau i de progrés de la U.R.S.S., la política del socialisme victoriós.

A la Unió Soviètica no hi ha capitalistes. Ningu pot enriquir-se amb

la guerra. L'economia socialista, sense crisis, sense atur forços, amb una producció planificada, que no obliga a conquistar mercats exteriors per a col·locar excedents de producció que no existeixen ni poden existir, amb immensos recursos de matèries primes de totes classes, no necessita recórrer a la guerra per a resoldre problemes que només es plantejen en el podrit règim capitalista. Els grans burgesos i financers capitalistes, que anhelaven conquistar altres pobles més febles per explotar-los i enriquir-se encara més, ja fa més de 30 anys que foren esbandits de la U.R.S.S. i, d'aleshores ençà, ningú està interessat, en el poble soviètic, ni pot estar-ho mai, en una guerra de conquesta i d'opressió d'altres pobles.

El poble soviètic està compost, exclusivament, de treballadors, educats pel Partit Bolxevic, en l'esperit de l'internacionalisme proletari, en l'esperit de l'amistat, igualtat i fraternitat dels pobles, siguin de la raça que siguin, i ningú els podria fer marxar a una guerra de rapinya. Els ciutadans soviètics, amb el gran Stalin al davant, estan empenyats en una grandiosa obra: la construcció de la societat comunista, en la qual la ciència, les arts, la cultura, el volum de la producció i les condicions de vida dels ciutadans, assoliran un nivell, avui insospitat. Per a poder acabar amb èxit una empresa semblant, la U.R.S.S., necessita no res més que la pau. La guerra, amb les seves enormes destruccions, no fa altra cosa que retardar la construcció del comunisme a la U.R.S.S.

Així s'explica la conseqüent política de pau staliniana, i la no menys conseqüent política de guerra dels imperialistes angloamericans.

Això explica que mentre Stalin és partidari de la competició pacífica entre el món Socialista i el món Capitalista, els imperialistes prefereixen la guerra. Que, a la proposta soviètica demanant la reducció d'ar-

maments de les nacions, els imperialistes hagin respost intensificant la produccio de material bèl·lic; que mentre el Soviet Suprem de la U.R.S.S. s'adhereix a la Crida d'Estocolm i declara il·legal la guerra atomica, el govern dels EE.UU. respongui accelerant la produccio d'armes nuclears i de destruccio en massa de les poblacions; que mentre la U.R.S.S. dedica la major part del seu pressupost en treballs de reconstruccio del pais i en el desenvolupament de la seva economia, els EE.UU. esmercen, un 70% del seu pressupost de cara a la guerra; que mentre la Unio Soviètica no té cap soldat a Corea, els EE.UU. intervenen directament contra el poble coreà en una guerra d'agressio condemnada per tota la gent honesta del mon; que mentre Stalin acull favorablement la proposta d'arranjament del conflicte coreà, formulada pel Pandit Nerhu, Truman respon demanant 10.000 milions de dolars per accentuar la intervencio a Corea i eixamplar-la a altres països; que mentre els dirigents soviètics, en la greu i perillossissima situacio que viu el mon, es mantenen serens, tranquils, pero resoluts a trencar les dents a qualsevol pore que intenti posar llurs potes infectes en el pacific jardí soviètic, els dirigents ianquis estan dominats per la histèria bèl·lica més desenfrenada i disposats a les pitjors bogeries; que mentre el representant soviètic al Consell de Seguretat de l'O.N.U. proposa la solucio pacifica del problema de Corea, el representant ianqui respongui amb noves provocacions i calumnies.

Els imperialistes anglosaxons han fet i fan grans esforços per a cobrir, amb la pell d'ovella, llur cinica i criminal fesomia agressora i per a vestir, amb la del llop, la politica staliniana de Pau. Saben que sols en la mesura que assoleixin aquest objectiu els serà possible atacar a la U.R.S.S. i a les noves democràcies. D'aci que hagin assignat a llur poderos aparell de propaganda, premsa, ràdio, cine, etc., un objec-

tiu importantíssim en la línia de preparació de la guerra: la de frenar i neutralitzar la simpatia creixent de les masses populars envers la U.R.S.S. i les democràcies populars, la de despertar l'odi i el xovinisme contra les forces del socialisme. En aquest aspecte, la fastigosa propaganda del franquisme ens dona, als espanyols, una oportunitat difícil de superar per a comprovar aquesta realitat.

Els fets ens demostren, però, que la veritat s'obre pas entre les gentes senzilles i pacífiques les quals, allisonades per llur pròpia experiència i ajudades per la campanya d'esclarament dels comunistes, s'apleguen per centenars de milions en el camp dels partidaris de la pau, a l'entorn de la U.R.S.S. i de Stalin, per a barrar el pas als incendiàries de guerra i imposar-los la pau.

Hem de saber veure, doncs, l'enorme importància que té la tasca de desemascarament dels plans imperialistes americans i de llurs lacais franquistes i de tota la propaganda antisoviètica. Cada partidari de la Pau, cada comunista, ha d'estar, en tot moment, a l'ofensiva en el terreny de la lluita per imposar la veritat sobre la U.R.S.S., sobre la política de pau staliniana. Els èxits de la lluita que portem a cap per enfortir i eixamplar el camp dels partidaris de la pau, per augmentar llur combativitat, estan molt lligats i, fins i tot depenen dels èxits que obtinguem en els nostres esforços per a despertar i desenvolupar, encara més, la confiança i l'estima de les masses populars envers la U.R.S.S. i el seu cap Stalin, dirigent indiscutible del moviment mundial dels partidaris de la pau.

Cal esclafar en tots els aspectes la propaganda antisoviètica dels imperialistes americans i de llurs gossets franquistes. Cal aïllar-los i fer-los odiar per tot el poble. Així serà possible fer-los recular en llurs criminals projectes de guerra i esclafar-los, ràpidament, si intenten encendre-la.

UN IMPORTANTÍSSIM DOCUMENT DEL C.C.

DEL P. C. D'ESPANYA

Amb motiu del 30 aniversari de la fundació del P.C. d'España, el C.C. va adreçar a

totes les organitzacions imilitants una Carta, la transcendència i valor polític de la qual, son extraordinaris.

"Edicions TREBALL" ha editat, en el seu numero de juliol, aquest importantíssim document polític que ha d'ésser conegut, llegit i estudiat, no sols pels militants del Partit, sino per tots els treballadors i democrates de Catalunya.

. . .

La campanya

contra l'arma atomica

MES INICIATIVA! MES AUDACIA!

EN LA RECOLLIDA DE SIGNATURES!

Milers de fulles circulen per fàbriques i tallers, per oficines i centres d'ensenyança, per casernes i barriades, per pobles i llogarets, sense que la llopada falangista, els

nuvols de policia i guàrdia civil, puguin impedir que obrers i pagesos, intel.lectuals i menestrals, dones i joves, persones de sentiments humanitaris signin, per centenars, la Crida del Comitè Permanent del Congrés Mundial de Partidaris de la Pau.

Les noticies que arriben a "TREBALL" demostren com els nostres companys han comprés la necessitat de centrar, fonamentalment llur activitat en defensa de la Pau, entorn de la recollida d'adhesions al peu de la Crida d'Estocolm, i com es llancen, amb entusiasme a la realitzacio d'aquesta tasca.

En una Empresa de Barcelona el 98% dels treballadors ha signat la Crida.

Com ho van fer? Un amic ens ho explica aixi: "Vam escollir un lloc

molt reservat de la fabrica on sabiem que acostumaven a anar-hi els treballadors. Es donà la veu per les diverses Seccions i, tot seguit, un darrera l'altre, els obrers acudien i signaven. Alguns feien preguntes, demanaven explicacions, sobre l'alcanç i significat de la Campanya, etc. etc. Això ens servia per fer un bon treball d'esclariment. Entre els que signaven hi havia nombrosos obrers cenetistes, bons companys de treball, excel.lents lluitadors, partidaris com els altres obrers de barrar el pas als incendiàries de guerra.

En una oficina, un amic nostre, actiu partidari de la Pau, començà a parlar de la bomba atòmica, dels seus efectes mortífers, etc. En el curs de la discussió, tots els oficinistes es mostraven d'acord en la condemna d'aquesta arma d'esfereïment i de destrucció massiva de les poblacions.

Aleshores, l'amic que havia iniciat la conversa, adreçant-se als seus companys de treball va dir-los: "Si estem tots d'acord en condemnar aquesta arma terrorista, per què no exigim que sigui prohibida?"

Va treure's de la butxaca una fulla amb la Crida d'Estocolm i tots els oficinistes van signar.

...

Un treballador de la barriada de Sans, es proposà recollir 25 signatures. Començà a cavil.lar com ho faria i, tot seguit trobà la solució: féu signar a la seva muller i filla; visità els seus pares, germans i altres familiars i recollí llurs signatures. Finalment anà a trobar uns amics seus -tres d'ells cenetistes-, i que altres vegades havien participat en l'ajut als presos, i els demanà que signessin la Crida d'Estocolm. Cap va negar-se. I encara més, un dels amics visitats -vell dirigent sindical-, va demanar-li una fulla que faria signar a altres coneguts.

Aquest treballador de Sans no sols recollí les 25 signatures, sino

que va assolir que la fulla del company cenetista li fos retornada, als pocs dies, amb 14 adhesions.

...

Aquestes iniciatives cal multiplicar-les. Cada company, cada partidari de la Pau, ha de preocupar-se de com pot recollir signatures, estudiar i veure totes les possibilitats al seu abast, plantejar-se continuament COM FER-HO per poder aconseguir que els seus companys de treball, els seus amics del barri, de la Cooperativa, del centre recreatiu, de l'escala, els seus familiars, etc. signin la Crida d'Estocolm.

A comarques, els nostres companys, tots els partidaris de la pau, han d'aconseguir que les masses pageses s'adhereixin a la Crida.

La Campanya contra l'arma atòmica, no hem de limitar-la a la recollida de signatures, sino que cal eixamplar-la i desenvolupar-la a base de resolucions col·lectives de les fàbriques, tallers, oficines, cases, famílies, etc. etc. Resolucions breus, senzilles, de les quals, la que reprodueix dels portuaris d'Alacant, pot servir-nos d'exemple.

MÉS INICIATIVA! MÉS AUDACIA! Heu's ací dos elements essencials per aconseguir que Catalunya, junt amb tots els pobles hispànics, participi, amb milers i milers de signatures i de Resolucions de tota mena, a la grandiosa Campanya que els partidaris de la Pau d'arreu del món, menen per la prohibició de l'arma atòmica.

El missatge dels portuaris d'Alacant.

"Els treballadors portuaris d'Alacant (Espanya) saludem al Congrés Mundial de Partidaris de la Pau.

I al mateix temps, els comuniquem la nostra inquebrantable decisió d'exigir la total prohibició de l'arma atòmica, declarant criminal de guerra al primer govern que la utilitzi.

Visca la República!

Alacant, 15 d'abril del 1950."

D'arreu del mon.

Alguns resultats de la Campanya mundial contra l'arma atòmica:

CANADA, 200.000 signatures recollides.- TRIESTE, 30 mil signatures.

Monsenyor Santin, bisbe de Trieste, ha signat la Crida. Etc. etc.

(Successivament publica dades del resultat de la Campanya arreu del mon).

. . .

FRANCO ES LA GUERRA

Denunciem com actes de preparació a la guerra, realitzats pels franquistes, aquestes últimes setmanes, al servei de llurs amos imperialistes, els fets següents:

Fortificacions als Pirineus.

Actualment, en tota la línia fronterera dels Pirineus, s'estan efectuant importants obres de fortificació dirigides per tècnics nord-americans.

Reclutament d'assassins.

En algunes casernes de Barcelona s'han demanat oficials per tal d'incorporar-los a les forces agressores imperialistes que lluiten contra l'heroic poble coreà.

Les visites de Basterrechea.

L'almirall franquista Basterrechea, capità general del Departament Marítim de Cartagena, ha inspeccionat tots els ports del litoral català, des de Roses fins a Sant Carles de la Ràpita.

Aquesta visita coincideix amb les realitzades pel ministre de la Marina franquista, almirall Regalado, acompanyat de tècnics ianquis, en diversos ports espanyols.

✓ Més camps d'aviació.

S'ha inagurat una pista d'aterrissatge de 1.500 metres de llarg per 60 metres d'amplària, a l'aeroport central de Galícia, de Labacoya. L'al·ludida pista podran utilitzar-la avions de gran tonatge, es a dir les fortarenes volants ianquis.

Les obres han costat 52 milions de pessetes.

✓ Obres en els ports.

S'estan realitzant obres de "defensa de la costa" en el tros que va des de Sant Vicent a Arenys de Mar; en els ports de Motril (Granada), en el de Canet de Mar, en el dic flotant de Ponent del port de Barcelona.

✓ L'esquadra ianqui visita Espanya.

Els ports espanyols, excel·lents bases navals en cas de guerra, estan al servei dels imperialistes ianquis els quals s'hi passegen sempre que els hi dona la gana.

Després de les visites de vaixells de guerra al Ferrol i a Palma de Mallorca -dos llocs de gran importància estratègica-, heus aci que, en pocs dies, el port de La Corunya, ha rebut la visita de dos vaixells de guerra, i l'Escola Naval Militar de Marin (Galícia) s'ha vist envaïda pels oficials ianquis.

A Barcelona, l'arribada de l'"Empire State" -veixell-escola nordamericà-, els banquets i festes oferts a l'oficialitat nordamericana, la presència dels assassins del poble coreà pels carrers de la capital, han demostrat el servilisme dels franquistes envers llurs amos ianquis.

✓ Viatjants de la mort.

Aquests ultims dies han passat per Espanya, Mr. Floyd B. Odium, president d'"Atlas Corporation". Aquest element, rebut en audiència oficial

pel botxi del Pardo, ha dit que "venia a realitzar diverses converses comercials per a ultimar l'operacio de venda a l'Estat espanyol de 42 avions militars i d'entrenament. Aquesta operacio -afegi-, ha d'anar seguida d'altres de no menys importancia".

Invitat pel general de l'Armada franquista, Jesus Alfar Fournier, ha visitat Espanya, Mr. Robert T. Bogan, un dels principals dirigents de la industria quimica nordamericana, director d'una gran empresa dedicada a la fabricacio d'explosius.

Bogan ha dit que havia arribat a un acord, amb les autoritats franquistes, per tal d'instal.lar una fàbrica de productes "quimics", és a dir, d'explosius, al nostre pais.

D e n u n c i e m aquests fets davant de les masses! **D e s e m - m a s c a r e m** la politica de preparacio de guerra practicada pel franquisme, de lliurament del territori espanyol als imperialistes nordamericans!

UNIM-NOS, LLUITEM EN DEFENSA DE LA PAU, EN DEFENSA DE LA VIDA!
SIGNEM I FEM SIGNAR LA CRIDA D'ESTOCOLM!

. . .

: : : : : ELS CORRESPONSALS DE "TREBALL" DIUEN / : : : : :

EL 19 DE JULIOL FOU

UNA JORNADA DE LLUITA CONTRA EL FRANQUISME,
PER LA PAU I PER LA REPUBLICA

Les informacions rebudes de diversos indrets de Catalunya sobre la

commemoracio del 19 de juliol palesen la ferma voluntat que existeix, cada dia més arrelada en la consciencia de les masses obreres i populars,

de lluitar contra l'odiat franquisme, en defensa de la Pau i per la Republica.

L'aparell repressiu franquista -mobilitzat en gran escala amb motiu del 19 de juliol-, no va poder evitar que els treballadors, els anti-franquistes, dirigits pels comunistes, manifestessin, amb diversos actes, llur odi al règim i llur fidelitat a la causa de la Pau i de la Republica.

A B a r c e l o n a

La Crida d'Estocolm.

Durant tota la jornada, en diversos llocs de treball, oficines, etc. foren recollides centenars d'adhesions a la Crida d'Estocolm. La recollida de signatures anà acompanyada de cordials converses polítiques entre els treballadors i antifranquistes, sobre els esdeveniments de Corea, els perills de guerra que amenacen el nostre país, la política bèl·lica dels franquistes, etc.

"Plante" de 10 minuts.

En una empresa d'aquesta ciutat els obrers, sense distinció d'ideologies, tots units, van parar deu minuts el treball, per tal de commemorar la jornada gloriosa del 19 de juliol.

En un indret d'aquesta mateixa empresa va aparèixer una consigna que deia: "Obrers! Visca el 19 de juliol del 1936! Visca la Republica! Visca el P.S.U. de C.!"

Octavilles pels carrers...

En diversos carrers de la popular barriada del Poble Sec aparegueren, el dia 19, nombroses octavilles, amb les inicials del nostre Partit, cridant als treballadors, a tots els antifranquistes, a unir-se i

a lluitar per la Pau, contra el franquisme i per la Republica.

... i en diverses fàbriques.

En un gran nombre de fàbriques barcelonines foren repartides octavilles, signades pel Partit, i aparegueren nombroses inscripcions per les parets que motivaren entusiastes comentaris dels treballadors, i més d'un mal de ventre als falangistes i altres gossets al servei dels explotadors de la classe obrera.

Les octavilles i inscripcions deien: "Visca la Republica!", "Franco és la guerra!!" "Lluitem per la Pau!", "Abaix la bomba atomica!", "Signem la Crida d'Estocolm!", "Visca la U.R.S.S.!", "Visca Stalin!", "Ajudem els empresonats!", "Visca la unitat dels treballadors!", "Visca el P.S.U. de C.!", etc.

Ajut als empresonats.

Els nostres valents i heroics presos no foren oblidats. Senyalem el fet, importantíssim per la seva significacio politica, d'una gran Empresa en la qual tots els treballadors sense excepcio, i entre els quals hi ha un bon nombre de companys cenetistes, participaren en la recollida de diners destinats als que sofreixen en les presons franquistes.

Una bona lliçe per als dirigents faistes, enemics de la unitat de la classe obrera!

A C o m a r q u e s

A Reus, ultra la difusio de "TREBALL" i la Crida d'Estocolm, foren distribuïdes nombroses octavilles en diverses fàbriques, al Passeig dels Màrtirs, Estacio Vella, carretera de Castellvell, Passeig Pere Mata, Passeig Velodrom, Estacio Directa Alcolea, etc.

La guàrdia civil patrullà tota la nit i els esbirros de la policia es mobilitzaren, pels carrers i llocs publicos, demanant la documentacio als pacifics ciutadans i cercant, pertot arreu, els valents lluitadors de la Resistència que, amb tanta audàcia, van saber burlar la vigilància dels bandits franquistes, per a dur, a les masses populars de Reus, la veu del nostre Partit.

En les consignes distribuïdes hom podia llegir: "Antifranquistes! Franco i Falange son les marionetes dels bel·licistes anglo-americanos. Signeu la Crida d'Estocolm!", "No farem mai la guerra contra la U.R.S.S. i les noves democràcies!", "Franco vol portar-nos a la guerra que prepara junt amb els seus amos imperialistes. No volem la guerra. Volem la Pau. Visca la Republica!".

La poblacio antifranquista de Reus acollí amb vives mostres de simpatia la propaganda distribuïda i elogià la valentia dels comunistes, avantguarda dirigent de la lluita del poble català.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX